

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GERARDA HOGANA,
predstavljeni 28. februarja 2019¹

Zadeva C-644/17

**Eurobolt BV
ob udeležbi
Staatssecretaris van Financiën**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske))

„Predhodno odločanje – Člen 267 PDEU – Neveljavnost – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Obseg nacionalnega sodnega nadzora nad ukrepom Unije – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 15(2) – Uredba (EU) št. 723/2011 – Izogibanje protidampinškim ukrepom – Zaščita pred dampingom – Posvetovanje z državami članicami – Pojem ‚relevantne informacije‘ – Kršitev roka“

I. Uvod

1. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 15(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti² (v nadaljevanju: osnovna uredba), člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 723/2011 z dne 18. julija 2011 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 91/2009 o uvozu nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanega iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne.³ Odločilno vprašanje, ki izhaja iz tega predloga, je zlasti, ali lahko neupoštevanje nekaterih postopkovnih jamstev iz člena 15(2) osnovne uredbe privede do ugotovitve ničnosti izvedbene uredbe.

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Eurobolt BV in Staatssecretaris van Financiën (državni sekretar za finance, Nizozemska) zaradi uvedbe protidampinških dajatev za uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla v Evropsko unijo.

II. Pravni okvir

A. Osnovna uredba

3. Sprejetje protidampinških ukrepov je bilo v času dejanskega stanja urejeno z osnovno uredbo.

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² UL 2009, L 343, str. 51.

³ UL 2011, L 194, str. 6.

4. Najprej je treba opozoriti na določbe uvodne izjave 15 osnovne uredbe:

„Treba je določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane stranke obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo pristojni organi in jim zagotoviti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki se jih je treba držati med preiskavo, predvsem pravila, po katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenega časovnega roka, če naj se ti pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stranka dostop do informacij in možnost komentarja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane stranke. Prav tako bi moralo obstajati sodelovanje med državami članicami in Komisijo pri zbiranju informacij.“

5. Prav tako je treba spomniti, da je v uvodni izjavi 28 osnovne uredbe navedeno:

„Informacije, ki so posredovane državam članicam v okviru Svetovalnega odbora, so pogosto zelo strokovne, tako da jih je treba natančno gospodarsko in pravno proučiti. Morale bi biti poslane pravočasno pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik Svetovalnega odbora, da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij.“

6. Člen 13 osnovne uredbe, naslovljen „Izogibanje“, je določal:

„1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Skupnostjo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

[...]

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavku 1. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih. Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne. Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bile zahtevane garancije. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

[...]“

7. Člen 15 osnovne uredbe, naslovljen „Posvetovanja“, je določal:

„1. Vsa posvetovanja, predvidena po tej uredbi, se odvijajo v okviru Svetovalnega odbora, ki je sestavljen iz predstavnikov vseh držav članic in s predstavnikom Komisije kot predsednikom. Posvetovanja se izvedejo takoj, ko to zahteva kaka država članica, ali pa na pobudo Komisije in v vsakem primeru v časovnem roku, ki omogoča, da se bo mogoče držati v tej uredbi določenih rokov.

2. Odbor se sestane, kadar ga skliče njegov predsednik. Predsednik posreduje državam članicam, kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom, vse relevantne informacije.

3. Če je treba, lahko potekajo posvetovanja samo pisno; v tem primeru Komisija uradno obvesti države članice in določi obdobje, znotraj katerega imajo pravico izraziti svoja mnenja ali zahtevati ustno posvetovanje, ki ga organizira predsednik, pod pogojem, da je mogoče imeti tako ustno posvetovanje znotraj časovnega obdobja, ki omogoča spoštovanje rokov, ki jih določa ta uredba.

4. Posvetovanja obravnavajo še posebej:

- (a) obstoj dampinga in metode določanja stopenj dampinga;
- (b) obstoj in obseg škode;
- (c) vzročno zvezo med dampinškim uvozom in škodo;
- (d) ukrepe, ki so v danih okoliščinah primerni za preprečevanje ali odpravo škode, ki jo povzroča damping, in načine in sredstva za izvajanje takih ukrepov.“

B. Izvedbena uredba št. 723/2011

8. Svet je 26. januarja 2009 sprejel Uredbo (ES) št. 91/2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.⁴

9. Z Uredbo (EU) št. 966/2010 se je Komisija na podlagi člena 13(3) osnovne uredbe odločila, da se začne preiskavo glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 91/2009, s pretovarjanjem prek Malezije.⁵

10. V skladu s členom 2 Uredbe št. 966/2010 so morali carinski organi registrirati uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanih iz Malezije, v Evropsko unijo.

11. Z Izvedbeno uredbo št. 723/2011 je bila dokončna protidampinška dajatev na nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske razširjena na nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne.

III. Dejansko stanje v postopku v glavni stvari

12. Družba Eurobolt ima sedež v 's-Heerenbergu (Nizozemska). Trguje s pritrtilnimi elementi iz jekla in železa, ki jih nabavi v Aziji za nadaljnjo prodajo v EU.

⁴ UL 2009, L 29, str. 1.

⁵ Uredba Komisije z dne 27. oktobra 2010 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo Sveta (ES) št. 91/2009 za uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa in jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske pri uvozu nekaterih pritrtilnih elementov iz železa in jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne, in o registraciji takšnega uvoza (UL 2010, L 282, str. 29).

13. Po tem, ko so bile z Uredbo št. 91/2009 uvedene dokončne protidampinške dajatve na nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla, uvrščene pod oznako KN 7318, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, je vložnica kasacijske pritožbe podobne pritrtilne elemente nabavljala pri dveh dobaviteljih s sedežem v Maleziji, in sicer družbah TZ Fasteners (v nadaljevanju: TZ) in HBS Fasteners Manufacturing (v nadaljevanju: HBS).

14. Vložnica kasacijske pritožbe je v obdobju od 29. oktobra 2010 do 4. avgusta 2011 na Nizozemskem v 32 primerih vložila deklaracije za sprostitev pritrtilnih elementov iz jekla, nabavljenih pri družbah HBS in TZ, v prosti promet. Kot država porekla je bila navedene Malezija. V skladu z Uredbo št. 966/2010 so carinski organi registrirali te pritrtilne elemente in jih sprostili v prosti promet, ne da bi pobrali protidampinške dajatve.

15. Po objavi te uredbe se je Komisija odločila začeti preiskavo. O tem je uradno obvestila kitajske in malezijske organe ter znane uvoznike iz teh dveh držav – eden od njih je družba Eurobolt – in upoštevne gospodarske panoge v EU.

16. Družbi HBS in TZ sta se Komisiji javili glede te preiskave in predložili odgovore na protidampinški vprašalnik. Tudi družba Eurobolt se je javila kot zainteresirana stran.

17. Komisija je z dopisom z dne 26. maja 2011 družbi Eurobolt posredovala predhodne ugotovitve preiskave. Slednja je glede dopisa 13. junija 2011 v za to določenem roku predložila pisne pripombe. Svetovalni odbor se je sestel 15. junija 2011.

18. Z Izvedbeno uredbo št. 723/2011 je bila dokončna protidampinška dajatev na nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske razširjena na nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla, poslani iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne. Pritrtilni elementi, ki jih je nabavila vložnica kasacijske pritožbe, zato niso bili oproščeni dajatve.

19. Inšpektor davčne uprave je po začetku veljavnosti te uredbe pri vložnici kasacijske pritožbe opravil pregled po uvozu. Naložene so bile protidampinške dajatve v višini 587.802,20 EUR.

20. Po tem, ko je carinski urad v Nijmegenu zavrnil pritožbo družbe Eurobolt, je vložnica kasacijske pritožbe pred nacionalnimi sodišči vložila tožbo za razglasitev ničnosti. Tožbo sta zavrnila tako Rechtbank Noord-Holland (regionalno sodišče v Severni Holandiji, Nizozemska) kot Gerechtshof Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu, Nizozemska). Družba Eurobolt je nato pri Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) vložila kasacijsko pritožbo. To sodišče je vložilo zadevni predlog za sprejetje predhodne odločbe.

21. V tej pritožbi je družba Eurobolt najprej uveljavljala neveljavnost Uredbe št. 723/2011 po merilih iz člena 13 osnovne uredbe. Nato je trdila, da je Komisija med preiskavo kršila njene pravice do obrambe, ker Svetovalni odbor v nasprotju s členom 15(2) osnovne uredbe ni prejel vseh relevantnih informacij, ki jih je družba Eurobolt poslala Komisiji najmanj 10 delovnih dni pred sestankom Svetovalnega odbora.

22. V tem okviru Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) dvomi, v kakšnem obsegu lahko nacionalno sodišče nadzoruje zakonitost aktov institucij Unije, zlasti z vidika člena 47 Listine. Drugo vprašanje, ki se postavlja, je, ali se naj odgovor vložnice kasacijske pritožbe na ugotovitve preiskav šteje za „relevantne informacije“ iz člena 15(2) osnovne uredbe, in, če to velja, kakšne posledice je treba pripisati trditvi, da Svetovalni odbor v nasprotju z navedeno določbo ni prejel vseh dokumentov od Komisije najmanj 10 delovnih dni pred svojim sestankom.

IV. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in postopek pred Sodiščem

23. V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanja:

- „1(a) Ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 4(3) PEU razlagati tako, da zadevna stranka lahko izpodbija zakonitost akta institucije Unije, ki ga morajo izvajati nacionalni organi, z zatrjevanjem bistvene kršitve postopka, kršitve Pogodb ali nekaterih določb, ki jih je treba uporabiti pri njunem izvajanju, ali zaradi zlorabe pooblastil?
- 1(b) Ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 4(3) PEU razlagati tako, da morajo institucije Unije, ki so sodelovale pri sprejetju akta, katerega veljavnost se izpodbija pred nacionalnim sodiščem, temu sodišču na njegov poziv posredovati vse informacije, s katerimi razpolagajo in ki so jih upoštevale ali bi jih morale upoštevati pri sprejetju tega akta?
- 1(c) Ali je treba člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da v okvir pravice do učinkovitega pravnega sredstva spada tudi, da sodišče celovito preuči, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo člena 13 Uredbe (ES) št. 1225/2009? Ali člen 47 Listine predvsem povzroči, da sodišče lahko v polnem obsegu presoja, ali je bilo dejansko stanje v celoti ugotovljeno in ali je ustrezno pravno posledico na njegovi podlagi mogoče primerno utemeljiti? Ali člen 47 Listine predvsem tudi povzroči, da lahko sodišče v polnem obsegu presoja, ali bi bilo treba upoštevati neko dejstvo, ki pri sprejetju akta domnevno ni bilo upoštevano, vendar bi morebiti vplivalo na pravno posledico, povezano z ugotovljenim dejanskim stanjem?
- 2(a) Ali je treba pojem ‚relevantne informacije‘ v členu 15(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 razlagati tako, da v njegov okvir spadajo tudi pripombe, ki zadevajo ugotovitve Komisije in jih poda neodvisni uvoznik blaga s sedežem v Evropski uniji, pri čemer je to blago predmet preiskave v smislu te določbe, če je tega uvoznika Komisija obvestila o tej preiskavi, če je Komisiji posredoval zahtevane informacije in če je, potem ko mu je bila za to dana priložnost, nemudoma podal pripombe k ugotovitvam Komisije?
- 2(b) Če je odgovor na vprašanje 2(a) pritrdilen: ali lahko ta uvoznik zatrjuje kršitev člena 15(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009, če njegove pripombe Svetovalnemu odboru, navedenemu v tej določbi, niso bile predložene najmanj 10 delovnih dni pred sestankom tega odbora?
- 2(c) Če je odgovor na vprašanje 2(b) pritrdilen: ali ta kršitev člena 15(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 povzroči, da je zadevni akt nezakonit in ga ni dopustno uporabiti?“

24. Pisna stališča so predložili družba Eurobolt, italijanska in nizozemska vlada, Svet ter Evropska komisija. Po koncu tega pisnega dela postopka je Sodišče presodilo, da ima na voljo dovolj informacij, da lahko v skladu s členom 76(2) Poslovnika Sodišča o zadevi odloči brez obravnave.

V. Analiza

A. Prvo vprašanje

25. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem Sodišče v bistvu prosi, naj pojasni obseg naloge nacionalnih sodišč, ko se pred njimi pojavi vprašanje veljavnosti akta Unije. Odgovor na ta vprašanja je mogoče najti v mehanizmu sodnega nadzora, ki prevladuje v Evropski uniji, ki temelji na pravni državi.

1. Sodni nadzor in pravna država

26. Iz sodbe *Les Verts* izhaja, da je Evropska unija skupnost, ki temelji na pravni državi, saj se niti države članice niti institucije ne morejo izogniti nadzoru skladnosti svojih aktov s temeljno ustavno listino, to je Pogodbo, in pravom, ki iz nje izhaja.⁶ To pomeni, da imajo „pravni subjekti pravico sodno izpodbijati zakonitost katere koli odločbe ali drugega nacionalnega akta o uporabi splošnega akta Unije v zvezi z njimi“.⁷

27. Pogodba DEU je zato po eni strani s členoma 263 in 277 ter po drugi strani s členom 267 določila zaključen sistem pravnih sredstev in postopkov, ki je namenjen zagotavljanju nadzora nad zakonitostjo aktov Unije, ta nadzor pa je zaupan sodiščem Evropske unije.⁸

28. Zato ni dvoma, da sodni nadzor nad spoštovanjem pravnega reda Evropske unije zagotavljajo Sodišče in sodišča držav članic. Člen 19 PEU, ki uresničuje vrednoto pravne države, potrjeno v členu 2 PEU, obveznosti zagotavljanja sodnega nadzora v pravnem redu Unije ne nalaga le Sodišču, ampak tudi nacionalnim sodiščem.⁹

29. V tem okviru je treba spomniti, prvič, da sta člen 19 PEU in člen 47 Listine očitno povezana. Kot je navedlo Sodišče, namreč obveznost, ki je državam članicam naložena v členu 19(1), drugi pododstavek, PEU, da vzpostavijo pravna sredstva, potrebna za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije, ustreza pravici iz člena 47 Listine, ki določa, da ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem.¹⁰ Drugič, predlog za presojo veljavnosti pomeni, ravno tako kot ničnostna tožba, način nadzora nad zakonitostjo aktov Unije.¹¹

2. Prvo vprašanje, točka (a)

30. Iz tega okvira in predvsem iz vzporednosti med tožbo za razglasitev ničnosti in predlogom za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da se glede na to, da člen 267 PDEU ne pove ničesar o tem vprašanju, podlage za nadzor iz člena 263 PDEU lahko uporabljajo za uveljavljanje neveljavnosti spornega akta Evropske unije pred nacionalnim sodiščem, da bi se doseglo, da nacionalno sodišče Sodišču predloži vprašanje za predhodno odločanje.¹²

31. Dodati je mogoče, da je Sodišče že razsodilo, da „pristojnost Sodišča, da na podlagi člena [267 PDEU] odloča o veljavnosti aktov institucij [Unije], ni omejena z razlogi, na podlagi katerih je mogoče izpodbijati veljavnost teh aktov“.¹³ Na podlagi te sodne prakse je celo mogoče trditi, da predhodno odločanje o veljavnosti prava Unije ni omejeno na razloge, ki so navedeni za tožbo za razglasitev ničnosti.¹⁴

6 Sodba z dne 23. aprila 1986, *Les Verts/Parlament* (294/83, EU:C:1986:166, točka 23).

7 Sodba z dne 27. februarja 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117, točka 31). Glej tudi sodbo z dne 3. oktobra 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 94).

8 Glej v tem smislu sodbi z dne 3. oktobra 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 92 in navedena sodna praksa), ter z dne 28. marca 2017, *Rosneft* (C-72/15, EU:C:2017:236, točka 66).

9 Glej v tem smislu Mnenje 1/09 (sporazum o vzpostavitvi enotnega sistema za reševanje patentnih sporov) z dne 8. marca 2011 (EU:C:2011:123, točka 66); sodbi z dne 3. oktobra 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 90), ter z dne 27. februarja 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117, točka 32).

10 Glej v tem smislu sodbi z dne 16. maja 2017, *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, točka 44), in z dne 26. julija 2017, *Sacko* (C-348/16, EU:C:2017:591, točka 30).

11 Glej v tem smislu sodbi z dne 22. oktobra 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, točka 16), ter z dne 3. oktobra 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 95 in navedena sodna praksa).

12 Glej Craig, P., in De Búrca, G., *EU Law: Text, Cases and Materials*, 6. izd., Oxford University Press, Oxford, 2015, str. 544; Pertek, J., *Coopération entre juge nationaux et Cour de justice de l'UE. Le renvoi préjudiciel*, Bruylant, Bruselj, 2013, št. 518.

13 Sodba z dne 16. junija 1998, *Racke* (C-162/96, EU:C:1998:293, točka 26).

14 Glej v tem smislu Lenaerts, K., Maselis, I., Gutman, K., *EU Procedural Law*, Oxford University Press, 2014, str. 360.

3. Prvo vprašanje, točka (b)

32. Drugo podvprašanje se nanaša na sodelovanje med nacionalnim sodiščem in institucijami EU, ki so udeležene v sporu. S tem vprašanjem namreč predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali je treba člen 47 Listine, v povezavi s členom 4(3) PEU, razlagati tako, da morajo institucije Unije, ki so sodelovale pri sprejetju akta, katerega veljavnost se izpodbija pred nacionalnim sodiščem, temu sodišču na njegov poziv posredovati vse informacije, s katerimi razpolagajo in ki so jih upoštevale ali bi jih morale upoštevati pri sprejetju tega akta.

33. Kot je bilo že omenjeno, člen 19 PEU obveznost zagotavljanja sodnega nadzora v pravnem redu Unije nalaga Sodišču in nacionalnim sodiščem. S tem člen 19 PEU potrjuje, da je nacionalno sodišče prvo sodišče, ki uporablja pravo Unije.¹⁵

34. V ta namen lahko nacionalna sodišča, čeprav sama niso pristojna za razglasitev neveljavnosti aktov Unije, presojujejo veljavnost akta Unije.¹⁶ Če ugotovijo, da razlogi, iz katerih stranke uveljavljajo neveljavnost, niso utemeljeni, jih lahko zavrnejo z ugotovitvijo, da je ukrep popolnoma veljaven. Vendar mora tako sodišče, če presodi, da je eden ali več razlogov za neveljavnost akta, ki ga navajajo stranke oziroma je bil glede na okoliščine primera odkrit po uradni dolžnosti, utemeljen, prekiniti odločanje in Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe glede presoje veljavnosti akta.¹⁷

35. Glede na to, da mora nacionalno sodišče imeti vse potrebne informacije za zagotovitev uporabe in učinkovitosti prava Unije, mora v tem okviru imeti tudi vse informacije, ki so potrebne, da bi lahko opravilo predhodno presojo zakonitosti in ocenilo nujnost sprejetja predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU.

36. Če nacionalno sodišče potrebuje informacije, ki jih lahko predložijo le institucije EU, se bo zato v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU od institucij EU načeloma zahtevalo, da – kadar nacionalno sodišče to od njih zahteva – v najkrajšem možnem času zagotovijo te informacije, razen če zavrnitev predložitve takšnih informacij upravičujejo nujni razlogi, povezani s potrebo po preprečevanju oviranja delovanja in neodvisnosti Unije ali varovanju njenih interesov.¹⁸

37. To še zlasti velja, ker je navedeno pravilo utemeljeno z dejstvom, da je Evropska unija unija, ki temelji na pravni državi, saj se niti države članice niti njene institucije ne morejo izogniti nadzoru skladnosti svojih aktov s Pogodbo,¹⁹ in je zato „dolžnost lojalnega sodelovanja, ki je naložena institucijam [Unije], posebnega pomena za sodne organe držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje uporabe in upoštevanja prava [Unije] v nacionalnem pravnem sistemu“.²⁰

38. Vendar pa je treba spomniti, da se „[z]a akte institucij Unije [...] načeloma domneva, da so zakoniti, in imajo zato pravne učinke toliko časa, dokler niso preklicani, razglašeni za nične v okviru ničnostne tožbe ali razglašeni za neveljavne v okviru postopka predhodnega odločanja ali ugovora nezakonnosti“.²¹ Iz te domneve izhaja, da mora vložnica kasacijske pritožbe, ki uveljavlja nezakonnost, najprej dokazati verjetnost svoje trditve in predložiti vse njej razpoložljive informacije.

15 Glej v tem smislu Blumann, Cl., „L'organisation des juridictions de l'Union au lendemain du traité de Lisbonne“, v: Mahieu, St., (ur.), *Contentieux de l'Union européenne, questions choisies*, Larquier, zbirka Europe(s), Bruselj, 2014, str. od 17 do 41, zlasti str. 25 in 27; Hofmann, H. Ch., „Article 47 – Specific Provisions (Meaning)“, v: Peers, St., Hervey, T., Kenner, J. in Ward, A. (ur.), *The EU Charter of Fundamental Rights – A commentary*, Hart Publishing, 2014, str. od 1197 do 1275, zlasti št. 47.50.

16 Sodba z dne 22. oktobra 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, točka 20).

17 Glej v tem smislu sodbo z dne 10. januarja 2006, IATA in ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, točka 30).

18 Glej v tem smislu sodbo z dne 26. novembra 2002, First in Franex (C-275/00, EU:C:2002:711, točka 49 in navedena sodna praksa).

19 Glej v tem smislu sklep z dne 13. julija 1990, Zwartveld in drugi (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, točka 16).

20 Sodba z dne 13. julija 1990, Zwartveld in drugi (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, točka 18).

21 Sodba z dne 6. oktobra 2015, Schrems (C-362/14, EU:C:2015:650, točka 52).

4. Prvo vprašanje, točka (c)

39. Tretje podvprašanje zadeva obseg sodnega nadzora. Predložitveno sodišče ima s svojim vprašanjem v mislih presojo *pravilnosti* dejanskega stanja, pa tudi možnost preučiti, ali je bilo dejansko stanje *popolno in natančno* ugotovljeno.

40. V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor nad tako diskrecijsko pravico mora biti tako omejen na preučitev, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno, ali ni bila morda storjena kakšna očitna napaka pri oceni dejstev in ali niso bila zlorabljena pooblastila.²²

41. Kot je Sodišče že pojasnilo glede nadzora Splošnega sodišča nad dokazi, je „[z]ato [...] Splošno sodišče pristojno ne le za preverjanje resničnosti navajanih dokazov, njihove zanesljivosti in notranje skladnosti, temveč tudi za nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevanih podatkov, ki so pomembni pri presoji kompleksnega položaja, in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljano ugotovitev“.²³

42. Kot sem že navedel, če nacionalna sodišča sama niso pristojna za razglasitev neveljavnosti aktov Unije, pa lahko ta sodišča presojuje veljavnost akta EU. Zato ni razloga, da sodna praksa, navedena v prejšnji točki, za ta sodišča ne bi veljala.

43. S tega vidika mora biti nacionalnemu sodišču brez dvoma dovoljeno preveriti, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno, pa tudi, ali je pristojna institucija upoštevala vsa upoštevna dejstva.

44. Nacionalno sodišče pri tem s svojo oceno dejanskega stanja ne sme nadomestiti ocene dejanskega stanja institucije, kateri je v skladu s Pogodbo dodeljena ta naloga, temveč zgolj preveri, ali je bil akt sprejet na podlagi pravih in zadostnih informacij, ki omogočajo ustrezno oceno. Zdi se mi, da je to skladno z vlogo sodišča, pristojnega za nadzor nad veljavnostjo akta.

45. Nasprotno pa lahko sodišče, ki izvaja nadzor nad zakonitostjo, potem ko je zbralo in preučilo upoštevna dejstva – glede na to, da institucije Unije uživajo široko diskrecijsko pravico na področju ukrepov trgovinske zaščite – zgolj preuči, ali je prišlo do očitne napake *pri presoji* teh dejstev ali *opustitvi* drugih dejstev. Za presojo vsebinskih pogojev (iz osnovne uredbe) velja enaka omejitev.

B. Drugo vprašanje

46. Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem Sodišče v bistvu sprašuje, ali je Izvedbena uredba št. 723/2011 neveljavna glede na določbe člena 15(2) osnovne uredbe, ker stališča, ki jih je družba Eurobolt predložila v odgovor na ugotovitve Komisije²⁴ – če so to relevantne informacije v smislu te določbe – Svetovalnemu odboru niso bila dana na razpolago najmanj 10 delovnih dni pred sestankom.

22 Glej v tem smislu sodbe z dne 16. februarja 2012, Svet/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 63); z dne 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, točka 68), ter z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 29).

23 Sodba z dne 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, točka 69, moj poudarek).

24 V obravnavani zadevi se to nanaša načasne ugotovitve Komisije z naslovom „Dokument o splošnem razkritju R 515“ („Postopek proti izogibanju, ki zadeva uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa in jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne – Predlog za razširitev dokončnih protidampinskih dajatev na Malezijo“).

1. Drugo vprašanje, točka (a)

47. V osnovni uredbi ni opredelitve pojma „relevantne informacije“. Vendar je iz sheme osnovne uredbe razvidno, da izraz „vse relevantne informacije“ iz člena 15(2) osnovne uredbe vključuje odgovor neodvisnega uvoznika blaga, ki je predmet preiskave Komisije.

48. Protidampinške dajatve in njihovo podaljšanje v primeru izogibanja namreč sprejme Svet na predlog Komisije po posvetovanju s Svetovalnim odborom. Predlog Komisije temelji na rezultatih preiskave, med katero je treba v skladu s členom 5(10) osnovne uredbe upoštevati stališča in informacije, ki so jih preložile zainteresirane stranke. V členu 6(7) te uredbe je dodano, da lahko pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), načeloma pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo. V skladu s to določbo se „[t]akšne stranke [...] lahko odzovejo na te informacije in njihove *pripombe se upoštevajo*, če so dovolj utemeljene“.²⁵ Nazadnje, člen 20(4) osnovne uredbe določa, da je „[k]ončno razkritje [...] podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času [...] in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu z [s] členom 9 [...]“, člen 20(5) pa poudarja, da se pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, upoštevajo, če se prejmejo v roku, ki ga določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni.

49. Ta razlaga je potrjena z uvodno izjavo 15 osnovne uredbe, v kateri sta poudarjena pomen pravice do obrambe in priložnost za zainteresirane stranke, da predložijo svoja stališča in branijo svoje interese med postopkom.

50. Ob upoštevanju navedenega je jasno, da so informacije, stališča in pogledi, predloženi Komisiji med preiskavo, ter stališča, predložena v odgovor na ugotovitve Komisije glede preiskave, zato „relevantne informacije“ za Svetovalni odbor, da lahko poda upošteveno mnenje glede predloga Komisije. Jasno je torej, da so informacije, ki jih je v svojem dopisu z dne 13. junija 2011 predložila družba Eurobolt, za ta namen „relevantne informacije“.

2. Drugo vprašanje, točki (b) in (c)

51. Glede na to, da stališča, predložena v odgovor na ugotovitve Komisije, povezane s preiskavo, pomenijo „relevantne informacije“ iz člena 15(2) osnovne uredbe, se nato pojavi vprašanje, ali in, če da, kakšne posledice je treba pripisati dejstvu, da Svetovalni odbor ni bil obveščen v predpisanem roku.

a) Pomen postopkovnih jamstev

52. Najprej je treba spomniti, da je v primerih, ko institucija EU uživa široko diskrecijsko pravico – za kar gre, kot je bilo že poudarjeno, v primeru ukrepov trgovinske zaščite, kot so protidampinški ukrepi²⁶ – nadzor nad upoštevanjem nekaterih postopkovnih jamstev temeljnega pomena²⁷.

53. Namen člena 15 osnovne uredbe je zlasti zagotoviti organizacijo enega od obveznih korakov postopka za sprejetje protidampinške dajatve na urejen način, namreč posvetovanja Svetovalnega odbora. Ta določba v skladu s tem vsebuje več postopkovnih jamstev, kot je zahteva, da je treba vse relevantne informacije sporočiti, „kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom“.

²⁵ Moj poudarek.

²⁶ V zvezi s tem glej točko 40 teh sklepnih predlogov.

²⁷ Glej v tem smislu sodbi z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi (C-62/14, EU:C:2015:400, točka 69), ter z dne 11. decembra 2018, Weiss in drugi (C-493/17, EU:C:2018:1000, točka 30).

54. Tako ni dvoma, da se je na člen 15 osnovne uredbe vsaj načeloma mogoče sklicevati v utemeljitev tožbe za razglasitev ničnosti ali predloga za predhodno odločanje glede veljavnosti.

b) Posledice kršitve člena 15(2) osnovne uredbe

55. Za osvežitev spomina, Svetovalni odbor je sestavljen iz predstavnikov vseh držav članic in s predstavnikom Komisije kot predsednikom.²⁸ Taki odbori niso neobičajni v postopku sprejemanja aktov prava Unije.

56. V skladu z novo trenutno veljavno zakonodajo je namreč Svetovalni odbor zgolj nadomeščen z odborom v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.²⁹

57. V okviru Uredbe št. 182/2011 bi pripomnil, da je – kadar zakonodajalec zahteva, da se informacije predložijo predstavnikom držav članic v določenem roku – Sodišče že razsodilo, da je namen tega roka zagotoviti, da člani odbora obvestijo vlade svojih držav članic o predlogih Komisije.³⁰ Ta vrsta roka nadalje zagotavlja, da imajo države članice dovolj časa za preučitev dokumentov, ki so lahko še posebej zapleteni in lahko zahtevajo obsežne stike in razpravo med različnimi upravnimi organi ali notranja in zunanja posvetovanja.³¹

58. V obravnavanem primeru ni mogoče zanikati, da člen 15(2) natančno sledi temu cilju, saj je v uvodni izjavi 28 izrecno poudarjeno, da so „[i]nformacije, ki so posredovane državam članicam v okviru Svetovalnega odbora, [...] pogosto zelo strokovne, tako da jih je treba natančno gospodarsko in pravno proučiti“, in dodano, da bi „[m]orale [...] biti poslane pravočasno pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik Svetovalnega odbora, da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij“.

59. Čeprav se v uvodni izjavi uporablja pogojna oblika, je v členu 15(2) osnovne uredbe uporabljen povedni naklon. Zakonodajalec je poleg tega dodal strog rok z dodatkom besed „najmanj 10 delovnih dni“ za izrazom „kakor hitro je mogoče“. Kot je Sodišče že razsodilo v drugem okviru, „[n]i dvoma, da ima ta rok zaradi takega besedila zavezujočo naravo“.³²

60. Ta razlaga je skladna tudi z enim od glavnih ciljev osnovne uredbe, ki je v skladu z uvodno izjavo 15 jasno opisati pravila in postopke, ki se jih je treba držati med preiskavo, predvsem pravila, po katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenega časovnega roka, če naj se ti pogledi in informacije upoštevajo.

61. Glede na vse navedeno menim, da moram uporabiti rešitev, ki jo je sprejelo Sodišče v sodbi Tilly-Sabco/Komisija, in ugotoviti, da pomenijo zahteve, določene v členu 15(2) osnovne uredbe, „bistveno postopkovno zahtevo, katere nespoštovanje povzroči ničnost zadevnega akta“.³³

62. Drži, da izpodbijana kršitev v prejšnji zadevi ni bila prepozna predložitev informacij, temveč prepozno obvestilo o samem osnutku izvedbenega akta.

²⁸ Glej člen 15(1) osnovne uredbe.

²⁹ UL 2011, L 55, str. 13. Glej člen 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

³⁰ Glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 103).

³¹ Glej v tem smislu sodbi z dne 10. februarja 1998, Nemčija/Komisija (C-263/95, EU:C:1998:47, točka 31), in z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 103).

³² Sodba z dne 29. julija 2010, Grčija/Komisija (C-54/09 P, EU:C:2010:451, točka 46).

³³ Sodba z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 114). Glej tudi sodbo z dne 10. februarja 1998, Nemčija/Komisija (C-263/95, EU:C:1998:47, točka 32).

63. Vendar je mogoče ugotoviti, da načelo, na katerem temelji razlogovanje v sodbi Tilly-Sabco, ne temelji na naravi predloženega dokumenta, temveč sledi cilju roka od predložitve osnutka izvedbenega akta in osnutka dnevnega reda. Kot je poudarilo Sodišče, „se želi s [tem] rokom članom odbora pred sejo omogočiti neodvisen [temeljit] pregled osnutka izvedbenega akta“.³⁴ Ta zahteva po mnenju Sodišča pomeni eno od bistvenih postopkovnih zahtev, katere nespoštovanje povzroči ničnost zadevnega akta.³⁵

64. V obravnavani zadevi zakonodajalec sam poudarja pomen zadostnega časa za obravnavanje predloga Komisije in tudi relevantnih informacij. Kot je bilo namreč že poudarjeno, je v uvodni izjavi 28 osnovne uredbe navedeno, da so informacije, ki so posredovane državam članicam v okviru Svetovalnega odbora, pogosto zelo strokovne, tako da jih je treba natančno gospodarsko in pravno proučiti. Zato bi „[m]orale [...] biti poslane pravočasno pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik Svetovalnega odbora, da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij“.

65. V tem okviru člen 15(2) osnovne uredbe določa, da predsednik Svetovalnega odbora državam članicam čim prej predloži vse ustrezne informacije, in doda strog rok z besedami „vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom“.

66. V teh okoliščinah ob upoštevanju besedila in cilja člena 15(2) osnovne uredbe ne vidim razloga, zakaj bi se v primeru kršitve te določbe predlagala katera koli druga rešitev razen te, ki jo je Sodišče uporabilo v zadevi Tilly-Sabco/Komisija. Rok, določen s to določbo, je bistvena postopkovna zahteva, katere kršitev povzroči ničnost zadevnega akta.

67. Zdaj se bom posvetil vprašanju, ali gre v obravnavani zadevi dejansko za tako kršitev.

C. Ugotovitve o veljavnosti Izvedbene uredbe št. 723/2011

68. V obravnavani zadevi se priznava, da Svetovalni odbor v nasprotju z določilom člena 15(2) osnovne uredbe ni prejel vseh ustreznih informacij 10 delovnih dni pred sestankom. V teh okoliščinah je sklep, da gre za bistveno kršitev, neizogiben.

69. Posledica kršitve tega roka je, da je pravni akt, sprejet v okviru tega postopka, ničen. V obravnavani zadevi to pomeni tudi, da je Uredba št. 723/2011 neveljavna.

70. Drži, da predložitveno sodišče neposredno ne izpodbija veljavnosti Uredbe št. 723/2011. Iz točk (b) in (c) drugega vprašanja pa je razvidno, da je predložitveno sodišče prosilo za pojasnila glede posledic nespoštovanja zahtev iz člena 15(2) osnovne uredbe. Ker je neposredna posledica takšnega nespoštovanja, da postane izvedbena uredba neveljavna, menim, da se Sodišče ne more izogniti temu, da se izreče o tej zadevi – ki se vsekakor zdi vsebovana v vprašanjih, ki jih je postavilo predložitveno sodišče – če želi podati koristen odgovor na ta predlog za sprejetje predhodne odločbe.

71. Poleg tega, kot sem že ugotovil, nacionalna sodišča sama nimajo pristojnosti za razglasitev neveljavnosti aktov Unije.³⁶ V tem posebnem okviru ter glede na naravo vprašanj, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, in splošno zaželenost izogibanja drugim predlogom za sprejetje predhodne odločbe, predlagam, da Sodišče razglasi Uredbo št. 723/2011 za neveljavno.

³⁴ Sodba z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 102). Dodati je mogoče, da Sodišče ni štelo za upoštevalne trditve Komisije, v skladu s katerimi člani upravljalnega odbora niso ugovarjali ravnanju Komisije, je namen pravil o posvetovanju z odborom zagotoviti spoštovanje pristojnosti njegovih članov, ne pa varovati pravice gospodarskih subjektov, ter tožeča stranka ni dokazala, da bi bil izid postopka, če ne bi bilo zatrjevane kršitve, drugačen.

³⁵ Sodba z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704, točka 114).

³⁶ Sodba z dne 22. oktobra 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, točka 20).

VI. Predlog

72. V skladu z navedenim predlagam, da Sodišče na vprašanja, ki jih je predložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske), odgovori:

- 1(a) Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 4(3) PEU je treba razlagati tako, da se podlage za nadzor iz člena 263 PDEU lahko uporabljajo za uveljavljanje neveljavnosti spornega akta Evropske unije pred nacionalnim sodiščem, da bi se doseglo, da nacionalno sodišče Sodišču predloži vprašanje za predhodno odločanje.
- 1(b) Vložnica kasacijske pritožbe, ki uveljavlja nezakonitost akta Unije, mora najprej dokazati verjetnost svoje trditve in predložiti vse njej razpoložljive informacije. Vendar če nacionalno sodišče potrebuje informacije, ki jih lahko predložijo le institucije EU, se v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU od institucij EU zahteva, da – kadar nacionalno sodišče to od njih zahteva – v najkrajšem možnem času zagotovijo te informacije, razen če zavrnitev predložitve takšnih informacij upravičujejo nujni razlogi, povezani s potrebo po preprečevanju oviranja delovanja in neodvisnosti Unije ali varovanju njenih interesov.
- 1(c) Nacionalno sodišče, ki izvaja nadzor nad zakonitostjo, sme preveriti, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno, pa tudi, ali je pristojna institucija upoštevala vsa upoštevana dejstva. Sodišče, ki izvaja nadzor nad zakonitostjo, sme tudi preveriti, ali je prišlo do očitne napake pri presoji pogojev iz člena 13 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti.
- 2(a) Izraz „vse relevantne informacije“ iz člena 15(2) Uredbe št. 1225/2009 je treba razlagati tako, da vključuje stališča, ki so jih zainteresirane stranke predložile v odgovor na ugotovitve Komisije, povezane s preiskavo.
- 2(b) Zahteve iz člena 15(2) Uredbe št. 1225/2009 so bistvene postopkovne zahteve. Zato se uvoznik lahko sklicuje na kršitev člena 15(2) Uredbe št. 1225/2009, če njegov odgovor ni bil predložen Svetovalnemu odboru najmanj 10 delovnih dni pred sestankom.
- 2(c) Sprejetje protidampinških ukrepov, pri katerem je bil kršen rok iz člena 15(2) Uredbe št. 1225/2009, povzroči ničnost spornega akta.
3. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 723/2011 z dne 18. julija 2011 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 91/2009 o uvozu nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanega iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne je neveljavna.